

Sociální dávky? Takový milý zvyk.

Minulý týden jsem si v jedněch českých novinách četla o tom, jak úředníci na magistrátech a sociálních odborech nevědí co dříve, tráví v práci celé víkendy, ale sociální dávky a podpory kvůli novému počítačovému programu přesto zůstávají „viset“ někde v kyberprostoru, kde je dovoleno vše, protože nikdo neví, kde to je...

V tom článku si jedna žena stěžuje, že tím pádem nemá zaplacenou elektřinu, byt ani nájem. Žena naříká, že je hrdá, že dosud za bydlení sebe a svých dvou dětí nedlužila nic. Doslova říká: „Abych je teď uživila, půjčila jsem si od příbuzných“.

Pokud se právě teď rozhořčujete nad tím, že sociální dávky vážnou, tak s vámi souhlasím, ale bojím se, že nám v té souvislosti utekla mnohem podstatnější věc. Ta mladá žena říká, že dosud nic nedlužila, protože dávky chodily včas.... Už to slyšíte? Ta žena je hrdá na to, že dokázala zajít na sociální odbor a říci...nemám...postarejte se.. Ta žena je hrdá na to, že živí své děti z mé solidární peněženky... Ta žena má příbuzné, kteří jí půjčí, ale ona chodí každý měsíc za mnou.. Mě to nevadí. Ze svých daní zaplatím i přidám navrch. Dokonce i polituji, protože je mi líto dětí, které nežijí jako v bavlnce.. Ale mrazí mě, když se dozvím, že jejich matka je hrdá na to, že si o mé peníze umí tak pěkně říct.

Vzrállost společnosti se prý pozná podle toho, jak se dokáže postarat o své nejslabší články. Souhlasím.. Ale mám jednu prosbu, aby ti, kterých se to týká byli vděční a pokorní tváří v tvář lidské solidaritě a aby byli hrdí, ne na to, že umí natáhnout ruku, ale že žijí ve společnosti, která nenechá padnouti maličkých..

Doufám, že se ten počítačový systém podaří nastartovat...